

4. S tretjim pritožbenim razlogom pritožnik zatrjuje, da je Splošno sodišče nepravilno uporabilo pravo, ko je zahtevalo, da iz obrazložitve odločbe jasno izhaja, kako je vsako (negativno) stališče vplivalo na oceno za vsako podmerilo in podoceno, ter je tako uporabilo strožje merilo glede obveznosti navedbe razlogov od merila, ki izhaja iz ustaljene sodne prakse Sodišča. Zato je Splošno sodišče nepravilno uporabilo pravo, ko je izpodbijano odločbo za nično razglasilo na podlagi kršitve člena 100(2) splošne finančne uredbe v povezavi s členom 296 PDEU.
5. S četrtem pritožbenim razlogom pritožnik trdi, da je Splošno sodišče nepravilno uporabilo pravo, ko je tožeči stranki na prvi stopnji dosodilo odškodnino, saj eden od kumulativnih pogojev za vzpostavitev nepogodbene obveznosti institucij Evropske unije (in sicer obstoj nezakonitega ravnanja) ni bil dokazan. Podredno pritožnik trdi, da tudi če bi bil sprejet le prvi pritožbeni razlog EUIOP, bi bilo treba izpodbijano sodbo še vedno razveljaviti v delu, kjer nalaga plačilo odškodnine, saj v takem primeru obstoj vzročne zveze med preostankom nezakonitega ravnanja (očitna napaka pri presoji in neobrazložitev) in zatrjevano škodo ni dokazan. Podredno je pritožnik dokazal, da je Splošno sodišče nepravilno uporabilo pravo, ko je odškodnino prisodilo iz naslova izgube priložnosti, saj se takšne podlage za dodelitev odškodnine ne more šteti za splošno načelo, ki je skupno pravnim ureditvam držav članic, in zato izrecno krši določbo člena 340 PDEU.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 14. julija 2016 –
Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne/Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd**

(Zadeva C-393/16)

(2016/C 402/18)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne

Tožena stranka: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd

Intervenientka v podporo toženi stranki: Galana N.V.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 118m(2)(a)(ii) Uredbe (ES) št. 1234/2007 ⁽¹⁾ in člen 103(2)(a)(ii) Uredbe (EU) št. 1308/2013 ⁽²⁾ razlagati tako, da se uporabljata, tudi če se zaščitena označba porekla uporablja kot del označbe živila, ki ne ustreza specifikaciji proizvoda, ki mu je dodana sestavina, ki ustreza specifikaciji proizvoda?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

Ali je treba člen 118m(2)(a)(ii) Uredbe (ES) št. 1234/2007 in člen 103(2)(a)(ii) Uredbe (EU) št. 1308/2013 razlagati tako, da uporaba zaščitene označbe porekla kot del označbe živila, ki ne ustreza specifikaciji proizvoda, ki mu je dodana sestavina, ki ustreza specifikaciji proizvoda, pomeni izkoriščanje ugleda označbe porekla, če je označba živila skladna z označevalnimi navadami upoštevne javnosti, in je bila sestavina dodana v zadostni količini, ki daje proizvodu njegovo bistveno značilnost?

3. Ali je treba člen 118m(2)(b) Uredbe (ES) št. 1234/2007 in člen 103(2)(b) Uredbe (EU) št. 1308/2013 razlagati tako, da uporaba zaščitene označbe porekla v okoliščinah, opisanih v okviru drugega vprašanja za prehodno odločanje, pomeni zlorabo, posnemanje ali prikazovanje?

4. Ali je treba člen 118m(2)(c) Uredbe (ES) št. 1234/2007 in člen 103(2)(c) Uredbe (EU) št. 1308/2013 razlagati tako, da se uporabljata samo za napačne ali zavajajoče navedbe, ki pri upoštevnosti javnosti lahko ustvarijo napačen vtis o geografskem poreklu proizvoda?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) (UL L 299, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, str. 671).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 1. avgusta 2016 – Hansruedi Raimund/Michaela Aigner

(Zadeva C-425/16)

(2016/C 402/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hansruedi Raimund

Tožena stranka: Michaela Aigner

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali se lahko tožba zaradi kršitve blagovne znamke Evropske unije (člen 96(a) Uredbe [ES] 207/2009 ⁽¹⁾), kakor je bila spremenjena z Uredbo [EU] 2015/2424 zaradi ugovora, da prijavitelj ni ravnal v dobri veri ob vložitvi prijave blagovne znamke (člen 52(1)(b) Uredbe [ES] 207/2009, kakor je bila spremenjena z Uredbo [EU] 2015/2424) zavrne, če je tožena stranka sicer vložila nasprotno tožbo za ugotovitev ničnosti blagovne znamke Evropske unije (člen 99(1) Uredbe [ES] 207/2009, kakor je bila spremenjena z Uredbo [EU] 2015/2424), vendar sodišče o tej nasprotni tožbi še ni odločilo?
2. Če je odgovor na prejšnje vprašanje nikalen: ali lahko sodišče tožbo zaradi kršitve pravic zaradi ugovora, da prijavitelj ni ravnal v dobri veri ob vložitvi prijave blagovne znamke, zavrne, če hkrati vsaj dovoli nasprotno tožbo za ugotovitev ničnosti, ali pa mora z odločitvijo o tožbi zaradi kršitve pravic počakati do pravnomočne odločitve o nasprotni tožbi?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Španija) 2. avgusta 2016 – Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) in Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)/José Blanco Marques

(Zadeva C-431/16)

(2016/C 402/20)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León